

bokssaken gaf excellensen greve Nils Gyldenstolpe ett ganska fördelaktigt omdöme om Petrus Brasks psalmer:

»Bookbindaren Reüsner har en wacker hoop gode och wähl werterade Psalmer, hwilka wähl meritera, at komma i dagz-liuset: Jagh troor, at Brasken som war ingen oäfwen Poët, lærer däm hafwa öfwersatt på Swenske».¹

Uppgiften, att vid tiden för 1695 års psalmboks framkomst flere otryckta psalmer af Brask funnits på förlag, är af stort intresse. De 1690 utgifna psalmerna (Sång-Lust) benämnas "uthwalda", hvilket ju kan betyda, att de valts ut (t. ex. af Goldenau) bland Brasks litterära efterskörd, om han redan då var död. Det totala uteslutandet af Brasks namn i Swedbergs Lefwernesbeskrifning anmärkes af Lundström i hans förut citerade framställning. Det är då ej heller underligt, om boktryckare och förläggare snart nog brukat hans kvarlåtenskap utan att nämna hans namn. Beckman nämner visserligen ingen psalmboksedition eller annan sångsamling ombesörjd genom någon af släkten Reüsners medlemmar. Men en del verkligt goda, om Brasks psalmstil erinrande bidrag till exempelvis "Mose och Lam-sens Wisor" (utom de från Sång-Lust hämtade) kunna måhända antagas härstamma från Brasks flitiga och konstförfarna hand.

¹ För utdraget ur Kanslikollegiets protokoll 27 maj 1695 står jag i förbindelse till d:r B. Boëthius. Beckman har i sin Psalmhistoria ett riktigt citat men anger oriktig källa. (Han talar om ett yttrande i råds-kammaren den 30 mars 1691.)

Emil Liedgren.